

tages, fordi der ikke vilde være Rimelighed for, at den, der i Mellemtiden fra 1ste April, og til Finantsloven udkom, indtraadte i Statens Tjeneste, skulde miste saadant Tillæg, naar den, der indtraadte i Statens Tjeneste, efter mit Underændringsforlags Forudbætning fik det. Det er et Billighedshensyn, og jeg henstiller til Thinget at stemme derved. Jeg antager, de øvrige Forslag blive forfaste, og at vi kunne faae det vedtaget. Jeg har allerede hørt, at en af mine Venner er traadt op derimod, om ikke just skarpt. Jeg skal sige, hvorledes det er efter min Skjøn. I Forslaget under Nr. 4 udenfor Ændringsforlagslisten er der nævnt en Nedsættelse med 125,000 Kr., det er den Nedsættelse af de 5 pCt., som vi fik vedtaget ved 2den Behandling, og ligeledes af Post 8. Disse 125,000 Kr. ere fremkomne ved et Skjøn; jeg skal i den Henseende henvisse til mine Udtalelser ved 2den Behandling. Om trent Halvdelen af dette Beløb gaar formentlig paa Nedsættelsen under Nr. 1, og den anden Halvdel af Beløbet gaar paa Nr. 8. Det er et Skjøn, hvortil jeg ikke engang har kunnet faae nogen Veiledning i de Oplysninger fra Finantsministeriets Sekretariat, som jeg ved 2den Behandling omtalte, at jeg havde erhvervet efter mine Meningsfællers Opfordring. Jeg tror imidlertid, at det kan passe paa denne Maade, og mit Ændringsforlag vil da betyde et Beløb af 8 a 10,000 Kr., og ikke Videre, naar Finantsloven — hvad jeg ikke veed, om man tør haabe — udkommer ved Udløbet af denne Maaned. Nu er Spørgsmaalet da, hvad vi i Reglen have gjort? Vi have i Reglen ikke givet strenge Regler tilbagevirkende Kraft. Vi kunne godt gjøre det uden at begaa nogen Uretferdighed; men Spørgsmaalet er blot dette: Vilde vi vise de Folk, som maaste i Marts Maaned have søgt Embede i Lillid til, at de fik dette Lønningstillæg, eller de Folk, som ere rykkede op i forbedrede Stillingen i April eller maaste i den første Del af Mai Maaned, den Begunstigelse, at de ikke komme ind under denne Regel, eller vilde vi ikke? Saaledes stiller det sig; det er let overskueligt, og jeg antager, at det høieste Beløb, som der her er Tale om, er 10,000 Kr. Hvis det dreier sig om Mere, saa er jeg ogsaa sikker paa, at en Nedsættelse af 125,000 Kr. er forlidt. Naar det ærede Medlem fra Leire (Holkstein-Ledreborg) spurgte, om dette Forslag tillige betød en Godtgjendelse af en fra det ærede Medlems Side supponeret Anvendelse af den midlertidige Lov med Hensyn til Dyrtidstillæget fra Ministeriets Side, saa siger jeg, at det har jeg ikke med at gjøre. Anvendelsen af den midlertidige Lov bliver en Sag for sig, som ærede Medlemmer godt kunne optage til Forhandling; det kommer ikke mig ved. Det vedkommer aldeles ikke dette Spørgsmaal, og dette Forslag har selvstændig Sinet dermed at bestille. Er der gjort noget

Galt fra Ministeriets Side, saa bliver det ved at være galt, og er der handlet rigtigt, saa bliver det ved at være rigtigt, aldeles uafhængigt af, om man vedtager dette Billighedsforslag eller ikke. — Jeg kommer nu til Lærerne. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgtreds (Bojsen) og den høitærede Minister have omtalt Forslaget under Nr. 86 om at stryge Tillæget til de enkelte Amtsradskrebs. Jeg skal ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, thi jeg antager, at det allerede nu er saaledes belyst, at Folkethinget ikke vil vedtage dette Forslag. Jeg tror, at det er langt sikrere og vil blive langt mindre svævende og ubestemt med Hensyn til det Procentstillæg, som Vedkommende ville faae, naar de efter den Beregning, der foregik ifjor, faae et bestemt Beløb til Fordeling i hver Skoleraadskreds efter de givne Regler, end om man lader det Hele gaa ud igjen og blot giver Regler uden Hensyn til Beløbet. De Herrer vide jo, hvor uhyre stor Forskjel der er paa Procenterne i de forskellige Egne af Landet. Inden jeg gaar over til at omtale Forslaget under Nr. 87 a. og de øvrige Forslag, skal jeg efter den Forhandling, som nu har fundet Sted, tage Forslaget under Nr. 87 b. tilbage.

Formanden (Kraabbe): Forslaget under Nr. 87 b. er saaledes taget tilbage; maa jeg spørge, om Noget optager det. (Dphold). Da dette ikke er Tilfældet, er det altsaa bortfaldet.

Ordføreren (Berg): Der foreligger altsaa nu kun Forslaget under Nr. 87 a. og Forslaget under Nr. 5 udenfor Listen. Nu sige ærede Medlemmer, at man af Billighedshensyn burde lade dette Punktum staa, og det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) siger, at, naar det kan naae op til 100 pCt., saa er det et meget talende Exempel for, at dette Punktum skal blive staaende. Jeg forstaar ikke denne Tankegang. Hvad er det, som de Herrer gjøre her? De sige: Der sidder en Lærer i det Sogn; han har sidet for længe i dette lille Kalb. Sogneraadet vil ikke hjælpe ham, og Skoleraadet vil ikke hjælpe Sogneraadet, men nu paalægge vi, at Lærerne i de øvrige Amtsradskrebs skulle betale til denne Lærer, for at han kan faae det Tillæg, som Sogneraadet eller Amtsraadet ikke vilde give ham. Jeg forstaar ikke dette Billighedshensyn. Jeg kunde endda forstaa — uagtet det maaste kunde være en Forrykkelse af de Principer, som ligge til Grund for Kommunalloven —, om de Herrer sagde: Nei, vi blive staaende ved de tidligere Regler, og viser det sig saa, at der er enkelte Kommuner, hvor Lærerne ikke have faaet ordentlig Lønning, uagtet de have faaet Lønningstillæg, saa lad os hjælpe dem ekstraordinært, men at lade en hel Amtsradskreds Lærere afforte i Lønning for at hjælpe en enkelt Lærer i et Sogn andetsteds, fordi Sog-